

نشریه اجتماعی | فرهنگی
گاهنامه تشکل جامعه اسلامی دانشجویان
دانشگاه علوم پزشکی همدان

دانشگاه علوم پزشکی همدان

جامعه اسلامی دانشجویان
دانشگاه علوم پزشکی همدان

پرباز
سال اول | شماره ۳
شهریور ۱۳۹۸

 @PAR_BAZUMSHA

در این شماره میخوانید:
♦ حماسه حسینی
♦ برکت نهفته در اشک

امام صادق (ع) می فرمایند: هر کس درباره حسین (ع) شعری بخواند و گریه نماید و یک نفر را بگریاند، بهشت برای هر دو آنها واجب می شود. کسی که حسین (ع) نزد او ذکر شود و از چشمش به اندازه بال مگسی اشک آید، اجر او نزد خداست و او جز به بهشت راضی نخواهد شد.

باز این چه شورش است که در خلق عالم است
باز این چه نوحه و چه عزا و چه ماتم است

دهم شهریور ماه سال ۹۸ مصادف با اول ماه محرم الحرام است. ماه عزای حسین، ماه گریه ها و اشک ها، ماه از جان گذشتن و از ایمان نگذشتن، ماه درس صبر و ایثار در این شماره از نشریه سعی کردیم به فضایل و برکات اشک بر سالار شهیدان اباعبدالله الحسین (ع) پردازیم و حماسه های شور انگیز حسینی را توصیف کنیم. ان شا الله که این مطلب مورد توجه شما قرار بگیرد.

باز این چه شورش است
باز این چه نوحه و چه عزا و چه ماتم است
باز این چه شورش است
باز این چه نوحه و چه عزا و چه ماتم است

@JAD.OPH

@JADOPH

نشریه پر باز از دانشجویان علاقمند به همکاری با نشریه و تشکل جامعه اسلامی دعوت به عمل می آورد.

جهت همکاری به آیدی تلگرام زیر پیام دهید:

@Sindokht_hosseini

@sima_sharifi77

صاحب امتیاز: جامعه اسلامی دانشجویان دانشگاه

علوم پزشکی همدان

سر دبیر: سیده سیندخت حسینی

مدیر مسئول: وحیده سعادت خیر

نویسندگان: سیده سیندخت حسینی، اکرم کوشا،

سیما شریفی

گرافیک و صفحه آرایی: سید مصطفی موسوی همایون

با آغاز محرم توفیق یافتیم متنی هر چند مختصر در مورد حماسه ای شورآفرین برای شما بیاوریم، به امید آن که بخش بسیار کوچکی از رسالتمان را به انجام رسانیم.

حماسه حسینی

از نظر استاد مطهری بهترین واژه ای که بیانگر عمق نهضت حسینی است کلمه حماسه است، نه نهضت یا قیام یا شورش و جز اینها.

«کلمه حماسه به معنای شدت و صلابت است و نیز به معنای شجاعت و حمیت. چنان که در ادبیات فارسی و عربی شعر و نثر حماسی داریم، حادثه و شخصیت حماسی نیز هست. شخصیت حسین بن علی علیهماالسلام صبغه حماسی دارد و باید با وجود و سرگذشت او یک احساس حماسی داشته باشیم، نه یک احساس تراژدی و مصیبت، رثا و نfle شدن. شخصیت‌های حماسی جنبه نژادی و قومی دارند؛ یعنی مخصوص یک قوم و نژاد معین و یک آب و خاکند، اما در مورد امام حسین علیه السلام چنین نیست. او یک شخصیت حماسی است،

اما حماسه انسانیت و بشریت، نه حماسه قومیت. سخن، عمل و روح امام حسین علیه السلام هیجان و حماسه مافوق حماسه هاست و

علت شناخته نشدن ایشان نیز همین است. شخصیت امام از نظر شدت حماسی بودن و علو و ارتفاع جنبه انسانی بی نظیر است و ما این حماسه را نشناخته ایم.

از این رو «کلید شخصیت امام حسین علیه السلام حماسه است و عظمت و شور و صلابت و شدت و ایستادگی و حق پرستی. کلمات و اشعاری هم که از آن حضرت نقل شده، حاکی از همین روحیه حماسه و صلابت، خداپرستی و حماسه الهی و انسانی است»

نهضت حسینی، عامل شخصیت یافتن جامعه

اسلامی

در اینکه شهادت امام حسین علیه السلام را تجدید حیات نمود شکی نیست. سؤالی که مطرح است این است که چه رابطه ای است میان شهادت امام حسین علیه السلام و زنده شدن اصول و فروع دین؟ استاد مطهری پاسخ می دهد:

«چون نهضت او یک حماسه بزرگ الهی و اسلامی بود، حیات تازه ای در عالم اسلام دمید. پس از شهادت ایشان رونقی در اسلام پیدا شد. امام حسین با حرکت بزرگ خود، روح مسلمانان را زنده کرد. ترس را ریخت و احساس بردگی و اسارتی را که اواخر زمان عثمان و تمام دوره معاویه بر روح جامعه

حکمفرما بود، تضعیف کرد. به عبارت دیگر به جامعه اسلامی شخصیت داد. احساس شخصیت مسئله بسیار مهمی است که سرمایه ای بالاتر از آن برای اجتماع وجود ندارد. آنچه پیغمبر اسلام به مردم عرب داد و آنان را از حضيض پستی به اوج عزت رساند، ایمانی بود که به آن مردم شخصیت داد. امویین کاری کردند که شخصیت اسلامی را از میان مسلمین میراندند و امام حسین علیه السلام آن شخصیت را احیا کرد.

شخصیت دادن به یک ملت به این است که به آنها عشق و ایده آل داده شود، یا گرد و غبار از روی آن عشقها پاک کند. بعد از بیست، سی سال که تعالیم اسلام فراموش شده بود، امام حسین علیه السلام فرمود: «و علی الاسلام السَّلام إِذْ قَدْ بُلِيتِ الْأُمَّةُ بِرَاعٍ مِثْلِ يَزِيدٍ». «اَنِّي لَمِ اخْرَجِ اَشْرًا و لا بَطْرًا و لا مَفْسِدًا و لا ظالِمًا، اَنَّمَا خَرَجْتُ لِطَلَبِ الْاِصْلَاحِ فِي اُمَّةٍ جَدِي».

او حس استغناء و بی نیازی به مردم داد، درس غیرت، بردباری و تحمل شداید و سختیها را به مردم داد. پس اینکه می گویند حسین بن علی چه کرد که دین اسلام زنده شد، جوابش همین است که روح تازه ای دمید، خونها را به جوش آورد، ترس مردم را ریخت و همان مردم ترسو، تبدیل به یک عده مردم دلاور شدند»

متن فوق بر گرفته از کتاب ارزشمند "حماسه حسینی" به قلم استاد شهید مطهری است. در زیر توضیح مختصری درمورد کتاب و نویسنده آن آورده ایم:

● حماسه حسینی، کتابی مشتمل بر سخنرانیها و یادداشت‌های شهید مرتضی مطهری درباره واقعه کربلا و به ویژه تحریف‌هایی که در نقل اخبار آن روی داده است. این کتاب در چاپ‌های اولیه در سه جلد منتشر شد، ولی چاپ‌های بعدی آن به صورت دوجلدی ارائه گردیده است.

یکی از اصلی ترین مطالب کتاب، معرفی انواع تحریف های عاشورا و راه های مقابله با آن است.

● آیت الله مرتضی مطهری فقیه، فیلسوف، متکلم، متفکر و نویسنده شیعه در قرن ۱۴ و از شاگردان علامه طباطبائی و امام خمینی است. او یکی از موثرترین روحانیان معاصر ایرانی در تفسیر آموزه‌های اسلام مطابق با نیاز روز محسوب می‌شود. پیش از انقلاب اسلامی، مبارزات فکری مطهری در مقابله با جریانات فکری مارکسیستی در ایران نقش قابل توجهی در رویگردانی جوانان از این تفکرات داشت. او از بنیان‌گذاران حسینیه ارشاد است که یکی از مهم‌ترین پایگاه‌های انتشار معارف اسلامی در زمان پیش از انقلاب به شمار می‌رود. بروز آوری و تبیین آموزه‌های اسلام و تشیع، از ویژگی‌های فعالیت‌های فکری مطهری است. مطهری، آموزه

های اسلامی را، که پیشتر در غالب بیاناتی پیچیده و دشواریاب ارائه می‌شد، به سبک ویژه خود، به صورت آسان و به‌روز در اختیار مخاطبان قرار می‌داد. کتاب‌های او در موضوعات مختلف دینی بارها به فارسی و نیز به زبان‌های مختلف منتشر شده است. مطهری از افراد تاثیر گذار و رهبران فکری انقلاب اسلامی ایران به شمار می‌رود. وی بدست گروهک فرقان به شهادت رسید.

این اشک نیست، آب زلال و مطهر است این چشم نیست، چشمه ای از حوض کوثر است

"گریه" مظهر شدیدترین حالات احساسی انسان است و علت ها و انگیزه های مختلفی دارد که هریک از آنها نشان دهنده حالتی خاص در انسان است. در روایات بعضی از انواع گریه تحسین شده است و از صفات پسندیده بندگان پاکدل خداوند به حساب آمده است، و بعضی از انواع گریه مذموم شمرده شده است.

گریه، از حالات و انفعالات انسانی است که با مقدمه ای از اندوه و ناراحتی روانی به طور طبیعی به ظهور می رسد، و گاه ممکن است انگیزه اش هیجانات تند روانی باشد. مثل: شوق و ذوقی که از دیدار محبوب پس از زمان طولانی ناشی می شود. همچنین گاهی هم گریه کردن حاکی از عقاید مذهبی انسان است، با این توصیف از آنجایی که گریه عملی طبیعی وای بسا غیر ارادی است؛ لذا نمی شود مورد امر و نهی و حسن و قبح قرار بگیرد، بلکه آنچه که مورد حسن و قبح است، مقدمات و انگیزه های گریه می باشد. چنانکه گفته اند:

"تو آنی که در بند آنی"

در این جا برای اینکه بدانیم گریه بر سید الشهداء علیه السلام چگونه گریه ای است و چه تاثیرات و برکاتی می تواند داشته باشد، بهتر آن است که اشاره ای به انواع گریه داشته باشیم تا بعد از آن، نوع گریه بر آن حضرت بر ایمان معلوم گردد.

هنوینی باالحسین رلیل عقیای

۱- گریه طفولیت: زندگی انسان با گریه شروع می

شود که همان گریه، نشانه سلامت و تندرستی نوزاد است و در واقع گریه در آن زمان، زبان طفولیت است.

۲- گریه شوق: مانند گریه مادری که از دیدن

فرزند گمشده خویش پس از چندین سال سر داده می شود و این گریه ای است که از روی هیجان و احیاناً جهت سرور و شادی به انسان دست می دهد.

۳- گریه عاطفی و محبت: محبت از عواطف اصیل

انسانی است که با گریه انس دیرینه دارد مثلاً: محبت حقیقی به خداوند حسن آفرین است و برای قرب به او باید اشک محبت ریخت.

۴- گریه معرفت و خشیت: انجام عبادات خالصانه و

تفکر در عظمت آفرینش و کبریایی خداوند، و همچنین اهمیت تکالیف و مسئولیت های انسانی باعث می گردد که نوع خاصی از خوف، در درون انسان ایجاد شود و این خوف، خوفی است که از روی معرفت به خداوند و تهذیب نفس به دست می آید که «خشیت» نامیده می شود.

۵- گریه ندامت: از عوامل اندوه زدایی که منجر به

گریه می گردد، محاسبه نفس و حسابرسی شخصی است. همچنین حسابرسی باعث می شود که انسان به گذشته خود فکر کند و با حسابرسی، جبران کوتاهی و خطاها را بکند و اشک حسرت و ندامت از چشمانش جاری نماید؛ این گریه نتیجه توبه

و بازگشت به خداست.

اشک می غلتد به مژگانم به جرم روسیاهی / ای پناه بی پناهان، مو سپید رو سیاهم

روز و شب از دیدگان اشک پشیمانی فشانم / تابشویم

شاید از اشک پشیمانی گناهم

۶- گریه پیوند باهدف: گاهی قطره های اشک انسان

، پیام آور هدف هاست؛ گریه بر شهید از این نوع گریه است، گریه بر شهید خوی حماسه را در انسان زنده می کند و گریستن بر سید الشهداء علیه السلام خوی حسینی را در انسان احیا می کند، خوی حسینی چنان است که نه ستم می کند و نه ستم می پذیرد. آن کسی که با شنیدن حادثه کربلا قطره اشکی از درون دل بیرون می فرستد، صادقانه این پیوند با هدف والای سید الشهداء علیه السلام را بیان می کند.

۷- گریه ذلت و شکست: گریه افراد ضعیف و ناتوانی

که از رسیدن به اهداف خود مانده اند و روح و شهامتی برای پیشرفت در خود نمی بینند.

با ذکر این مطالب، حال باید بررسی کرد که گریه

بر حسین (ع) از چه نوع گریه است. هر کس با

اندک توجهی خواهد دانست که گریه بر حسین (ع)

گریه محبت است. آن محبتی که در دل های

عاشقانش به ثبت رسیده است. گریه بر او گریه

شوق است، زیرا قسمت زیادی از حماسه های کربلا

شوق آفرین و شور انگیز است و به دنبال آن سیلاب

اشک شوق به خاطر آن همه رشادت و فداکاری از

دیدگان سرازیر می گردد. به تعبیر امام خمینی (ره)

که فرمودند: «ما ملت گریه سیاسی هستیم، ما ملتی هستیم که با همین اشک ها، سیل جریان می دهیم و سد هایی را که در مقابل اسلام ایستاده است خرد می کنیم.»

هیئات که گریه بر حسین علیه السلام گریه ذلت و شکست باشد، بلکه گریه پیوند با سرچشمه عزت است که گویا است، گریه سرد نیست بلکه حرارت بخش است، گریه بزدلان نیست بلکه گریه شجاعان است، گریه یأس و ناامیدی نیست که گریه امید است، بالاخره گریه معرفت است و گریه معرفت در عزای حسین (ع) از انحراف و تحریف در قیام آن حضرت جلوگیری می کند. امام صادق (ع) می فرمایند: «گریه و بی تابی در هر مصیبت برای بنده مکروه است مگر گریه بر حسین بن علی علیه السلام که اجر و ثواب نیز دارد.» گریه و عزاداری برای سید الشهداء (ع) دارای آثار و برکات مهمی است که به برخی از آنها اشاره می کنیم:

برکت در اموال، عافیت بخشی در بهشت و پاک شدن گناهان، از ثمرات انفاق مال در راه محبت امام حسین (ع) است. گریه بر حضرت اباعبدالله الحسین (ع) باعث راحتی در قبر، فرحناک و شادان شدن مرده، شادان و پوشیده بودن او در هنگام خروج از قبر است. در حالی که او مسرور است فرشتگان الهی به او بشارت بهشت و ثواب الهی را می دهند؛ اجر و مزد هر قطره آن این است که شخص همیشه در بهشت منزل نهد. قطرات اشکی که در سوگ امام حسین (ع) جاری می گردد دارای خواص بسیاری است از جمله آن:

- ۱- محبوب ترین قطرات اشک در پیشگاه خداوند است.
- ۲- خاموش کننده آتش قهر خداوند است، به گونه ای که اگر قطره ای از آن در جهنم فرو افتد، آتش آن را خاموش خواهد ساخت.
- ۳- فرشتگان قطرات اشک بر امام حسین (ع) را دریافت و در شیشه های مخصوصی جمع می کنند. این اشک ها را به خزانه داران بهشت می دهند تا با آب گوارای حیات، در بهشت برین آمیخته سازند. بدین وسیله شیرینی و گوارایی آن هزاران برابر افزایش خواهد یافت.
- ۴- هر کار شایسته و هر چیزی پاداش ویژه و معلومی دارد، مگر پاداش نثار اشک بر امام حسین (ع) که بی نهایت و غیر قابل سنجش است.

ابن قولویه با سند معتبر از داود رقی روایت کرده است که او گفت: «روزی خدمت امام صادق (ع) نشسته بودم، آن حضرت آب طلبیدند هنگامی که آب را نوشیدند شروع به گریستن نمودند و فرمودند: "ای داود! خداوند لعنت کند قاتل حسین بن علی (ع) را." سپس فرمودند: "هر کس آب بنوشد و یاد حسین (ع) بیفتد و قاتلین آن حضرت را لعنت نماید، خداوند صد هزار حسنه برای او ثواب می نویسد و صد هزار گناه او را

می پوشاند و صد هزار درجه اورا بالا می برد و پاداش کسی را دارد که صد هزار بنده را در راه خدا آزاد کرده باشد و در روز قیامت با دلی شاد وارد صحرای محشر می شود .

ممکن است برای بعضی این توهم پیش آید که برای یک قطره اشک چطور می شود این همه آثار عظیم قرار داده شود! یک قطره آب شور که این همه اهمیت ندارد؛ منشأ اشکال و شبهه در این است که آنها خیال می کنند این اجرها مستقیماً برای این قطره اشک است، غافل از اینکه مزد امام حسین (ع) است، این ها اجر اشک تونیست، بلکه اجر خون ابا عبدالله است، هر چه بیشتر از این هم عطا شود باز در مقابل عمل امام حسین (ع) چیزی نیست .

ان شا الله که با برکات و فضائل اشک بر سید الشهداء بیشتر آشنا و مأنوس شده باشید. ممنون از اینکه با ما همراه بودید در پناه حق .

یا علی

عشقت مرا دیوانه کرده ... یا حسین